

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 5T/58/2005
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7605010229
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Herichová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7605010229.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Herichovej a prísediacich Jitky Puhalovej a Emila Fridmanského, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.11.2015, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná:
V. W., N.. XX.XX.XXXX M. R., A. B. N. M., L. D.. N.-
S., Č.. XXXX/X

u z n á v a s a v i n n o u

z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona č. 140/1961 Z.z. účinného do 31.12.2005

p r e t o ž e

v dobe od 27.11.2002 do 27.12.2002, ako vedúca skladu ovocia a zeleniny v prevádzke v Spišskej Novej Vsi na ul. Radlinského č. 17, firmy Lajmex Slovakia Trading s.r.o. Poprad, a hmotne zodpovedná pracovníčka, si ponechala tržby z odpredaného tovaru spolu vo výške 396.705,70 Sk, /čo zodpovedá 13.168,22 €, ku škode firmy Lajmex Slovakia Trading. s.r.o. Levočská č. 3013/50 Poprad,

t e d a

prisvojila si cudziu vec, ktorá jej bola zverená a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu,
z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 248 ods. 3 Tr. zákona s použitím článku 6. ods. 1. Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolov č. 3,5, 8 na trest odňatia slobody v trvaní 6 /šest/ mesiacov.

Podľa § 58 ods.1 písm.a/ Tr. zákona jej výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 59 ods. 1 Tr. zákona jej určuje skúšobnú dobu v trvaní 1 /jedného/ roka.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. odkazuje poškodenú stranu Lajmex Slovakia Trading s.r.o. Levočská č. 3013/50 Poprad s nárokom na náhradu škody na konanie o občianskoprávných veciach.

Podľa § 226 písm. c/ Tr. poriadku oslobodzuje obžalovanú spod obžaloby pre skutok, že:
- v čase od 1.1.2003 do 15.5.2003 v Spišskej Novej Vsi na ul. Radlinského 17 a ul. Duklianskej 47, ako hmotne zodpovedná vedúca skladu ovocia a zeleniny si ponechala a neodviedla tržby za odpredaný

tovar vo výške 285.997,50 Sk ku škode firmy Limea s.r.o. Osloboditeľov 55 Spišská Teplica, kvalifikovaný ako pokračujúci trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1,4 písm. c/ Tr.zákona,

pretože nebolo dokázané, že tento skutok spáchala obžalovaná.

Podľa § 229 ods. 3 Tr. por. odkazuje poškodenú stranu Limea s.r.o. Spišská Teplica s nárokom na náhradu škody na konanie o občianskoprávných veciach.

o d ť o v o d n e n i e :

Súd vykonaným dokazovaním v priebehu hlavných pojednávaní a v zmysle zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5 To 12/2015 zo dňa 30.9.2015 zistil skutkový stav, na základe ktorého rozhodol nasledovne:

Na obžalovanú V. W. podal dňa 7.3.2005 prokurátor obžalobu pre skutky, že:

1/ v čase od 1. januára 2001 do 31. decembra 2002 v Spišskej Novej Vsi na ul. Radlinského č. 17 ako vedúca skladu ovocia a zeleniny firmy Lajmex Slovakia Trading s.r.o. Poprad s dohodou o hmotnej zodpovednosti, si ponechala tržby získané za odpredaný tovar vo výške 636.240,30 Sk ku škode firmy Lajmex Slovakia Trading s.r.o. Levočská č. 3013/50 Poprad.

2/ v čase od 1. januára 2003 do 15. mája 2003 v Spišskej Novej Vsi na ul. Radlinského č. 17 a ul. Duklianskej č. 47 ako hmotne zodpovedná vedúca skladu ovocia a zeleniny si ponechala a neodviedla tržby za odpredaný tovar vo výške 285.977,50 Sk ku škode firmy Limea s.r.o. Osloboditeľov č. 545 Spišská Teplica,

obidva skutky sú kvalifikované obžalobou ako trestné činy sprenevery podľa § 248 ods. 1,4 písm.c/ Tr. zák.

Obžalovaná V. W. na hlavnom pojednávaní k jednotlivým skutkom uviedla nasledovné:

- ku skutku v bode 1/ vypovedala, že niekedy od roku 1998 pracovala v spoločnosti Lajmex Slovakia Trading s.r.o. Poprad ako vedúca skladu na pracovisku v Spišskej Novej Vsi na Radlinského ulici s podpísanou dohodou o hmotnej zodpovednosti. Predávala tovar - ovocie a zeleninu, ktorý aj objednávala a za tento v letných obdobiach platila v hotovosti z tržby, ktorá bola v pokladni. Tržbu z predaja tovaru potom odovzdávala šoférovi ktorý chodieval zo spoločnosti z Popradu a to oproti podpisu. V tom čase v sklade pracoval aj jej už bývalý manžel, ktorý mal tiež dohodu o hmotnej zodpovednosti. Po dohode s majiteľom spoločnosti Q. R., na základe telefonického súhlasu si mzdu brala z pokladne, pričom vždy sa jednalo o tú istú sumu vo výške 11.500 Sk. Keďže ani jej, ani manželovi nebola vyplácaná mzda, povedal jej majiteľ spoločnosti, aby vypočítala koľko im je dlžný na mzdách, ako aj na náhrade za dovolenky, za stravné, keďže im nepreplácal ani nezabezpečoval obedy. Takto spolu vypočítala, že je im dlžný sumu 380.000,- Sk, s čím pán R. súhlasil a túto sumu si mala ponechať z tržieb, preto od 27.11.2002 do 30.12.2002 prestala odvádzať tržby do Popradu a nebol s tým žiaden problém. Hoci dovtedy tržby posielala denne do Popradu, Q. R. jej nikdy nenaznačil, že ich dohoda neplatí, pričom každý mesiac bola robená inventúra v prevádzke, aj koncom mesiaca november, a žiaden schodok vtedy nebol zistený. Dňa 30.12.2002 prišli do skladu pracovníci, ktorí robili inventúru, pričom ona odišla s jedným pánom do Popradu lebo ju volal pán R. a v sídle spoločnosti v jeho prítomnosti a jeho právnik, podpísala uznanie dlhu, že zámerne neodovzdala tržbu na sumu 396.700 Sk, z čoho si ona stiahla sumu 369.000,- Sk s tým, že sa tak dohodli, načo on začal nadávať, kričať, povedal, že povie jej manželovi, že sa spolu schádzali a tak jej dal podpísať výplatné listiny za obdobie dvoch-troch rokov za ňu aj manžela, čo aj urobila. Potom ju pán R. doviezol do Spišskej Novej Vsi do skladu, kde bola robená inventúra so zisteným rozdielom 2.940 Sk, k čomu sa vyjadril, že je to v poriadku. Následne až v marci roku 2003 keď už nebol pán R. majiteľom firmy, telefonicky jej oznámil, že robil hĺbkovú kontrolu a zistil na ambulantnom predaji za rok 2001/2002 rozdiel 93.800,- Sk. Okrem toho v mesiaci február 2003 podpísala uznanie dlhu za takých okolností, že prišiel do domu jej matky, kde sa im vyhrážal a na druhý deň mali prísť do realitnej kancelárie pri Metropole, kde bol aj s právnikom a tam podpísala uznanie dlhu na 220.189,70 Sk, čo už mal pripravené, toto podpísala v prítomnosti jej mamy, ktorá mala ručiť domom, avšak ona ručenie nepodpísala. Rovnako nie je pravdou, čo je uvedené na uznaní dlhu ohľadom telefonátov za rok 2003, pretože v uvedenom roku už spoločnosť neexistovala a nevedela sa vyjadríť k tomu, čo je uvedené v uznaní dlhu pod bodom 4/. K výpovedi svedka R. uviedla, že tržby prestala odvádzať na základe jeho

pokynu, pretože im vyplácal mzdu spolu len 11.500 Sk, iné doplatky im /s jej vtedy manželom/ nedával, ani náhradu za stravné a nevyčerpané dovolenky. Nebola im teda doplácaná mzda, pričom naraz za celé obdobie podpisovala výplatné listiny pod nátlakom za prítomnosti pani R., čo bolo 30.12.2002. K výpovedi svedkyne Š. uviedla, že doklad na sumu 36.341,10 Sk vystavila ona, prevzala aj peniaze, dala doklad do firmy, aby vedeli, že peniaze prevzala, ale peniaze neprešli pokladňou, lebo tam nebol podpis majiteľa a ekonómky, čo robila na základe ich pokynu tak, že peniaze použila na nákup tovaru v hotovosti, ktorý bol dodaný v ten deň, alebo v nasledujúci. Potvrdila, že vystavila doklady ako prijaté platby na sumu 6.431,10 Sk /zo dňa 18.6.2002/ a 9.000 Sk, /dňa 21.11.2002/ zrejme po dohode s ekonómkou, keďže to ony v Poprade sledovali a okrem toho musel byť príjmový doklad aj na sumu 21.000 Sk, ktorý však nepredložili, pretože na konci roku 2002 keď ju donútili podpísať prvé uznanie dlhu a potom v mesiaci marec 2003 druhé, táto suma tam vôbec nefigurovala. Vo vzťahu k výpovedi svedkyne P. A. uviedla, že táto si vyberala najlepší tovar v sklade a keď prešiel pokladňou, vystavila jej o tom obžalovaná doklad, pričom tovar ostal u nich v sklade a tento si postupne brala svedkyňa na trhovisko, pričom denne prišla takto pre tovar aj tri-štyrikrát a doklad jej vystavila potom, ako za faktúry platila. Obžalovaná písomným podaním prostredníctvom obhaju dňa 13.12.2011 sa k jednotlivým tzv. fiktívnym faktúram uvádzaným aj v znaleckom posudku vyjadrila a to nasledovne : nie je pravdou, žeby firma Lajmex zistila akési fiktívne faktúry, pretože firma ich mala od počiatku riadne zaúčtované, týka sa to faktúry č. 1258, ktorá je riadne podpísaná, firma musela o nej vedieť, keďže prebiehali na ňu platby, doklady sú podpísané ekonómkou firmy a konateľom, pokiaľ by to bola fiktívna faktúra, ako potom priradzovali platby za ňu. Ak nebola uhradená časť tejto faktúry, nemôže sa jednať o fiktívnu faktúru a firma mala žalovať odberateľku, ktorá by sa mala preukázať, že faktúru uhradila. Okrem toho nebolo zisťované v zúčtovacom období roku 2001 tejto odberateľky, či sa jej výdavok z týchto faktúr nedostal do daňového priznania, čo nebolo urobené v prípravnom konaní. K faktúre č. 1129 rovnako bola vystavená na odberateľku tovaru T. Š., riadne vo firme zaevidovaná a zúčtovaná a zúčtovaná dokladmi, pričom platby prevzala pani R. a doklady boli podpísané ekonómkou firmy a konateľom, teda keďže tovar bol dodaný a faktúra v účtovníctve firmy zúčtovaná, nemôže sa jednať o fiktívnu faktúru. K faktúre č. 1209 uviedla, že aj táto bola riadne vystavená, firmou zaevidovaná a zúčtovaná a aj príjem tovaru je potvrdený podpisom a pečiatkou odberateľa, takže sa nemôže jednať o fiktívnu faktúru. Faktúru č. 1254 obžalovaná nevystavila, nepodpísala a taká nemôže byť ani vedená v účtovníctve. Podľa obžalovanej sa jedná o podvrh s ktorým nemá nič spoločné, pretože blanketa nachádzajúca sa v spise nemá základné náležitosti účtovného dokladu, je zrejme že nedošlo k žiadnemu plneniu pretože na nej chýba podpis a pečiatka preberajúceho, pričom zo znaleckého posudku je zrejme že tovar nechýbal, takže evidentne nedošlo k plneniu podľa tej blankety. K faktúre č. 1311 rovnako popiera, žeby sa jednalo o fiktívnu faktúru, pretože táto bola vystavená, pričom odberateľka postupne uhrádzala na túto faktúru a firma platby riadne zaúčtovala a účtovné doklady sú riadne podpísané ekonómkou a konateľom. tovar bol riadne dodaný a pokiaľ sa svedkyňa vyjadrila, že nikdy nebrala tovar na faktúru, ale že platila v hotovosti, nie je to pravdou a poukázala na listinu „zoznam odoslaných faktúr“, kde svedkyňa X. je až štyrikrát evidovaná ako neplatička faktúr. Pokiaľ toto svedkyňa tvrdila už v prípravnom konaní, už tam malo byť jej tvrdenie preverené prostredníctvom jej účtovných kníh a dokladov, či skutočne pri odbere tovaru od firmy Lajmex vždy platila v hotovosti, čo obžalovaná popiera. K faktúre č. 1115 rovnako obžalovaná popiera, žeby sa jednalo o fiktívnu faktúru, dodanie a odber tovaru je riadne potvrdený odberateľkou P. B. a to ako podpisom tak aj pečiatkou. Faktúra bola vystavená ešte 28.5.2001, preto nie je pravdou ani to, že firma prišla na túto faktúru až pri kontrole inventarizácie pohľadávok ku dňu 31.12.2002, pretože firma ju riadne evidovala ako faktúru o čom svedčia účtovné zápisy o čiastočných úhradách faktúru a to príjmové doklady zo dňa 20.7.2001, 30.7.2001, 8.8.2001 a 15.11.2002, teda minimálne firma o tejto vedela od 20.7.2002, kedy zúčtovala prvú platbu. Ak nebola uhradená časť tejto faktúry, svedčí to minimálne o tom, že sa nemôže jednať o fiktívnu faktúru a ak nebola zaplatená celá faktúra, mala firma žalovať na súde odberateľku, ktorá by sa musela preukázať kópiou dokladu pokiaľ túto faktúru uhradila celkom, nič sa však v spisovom materiály k tomu nenachádza. Rovnako aj tu sa malo preveriť, či odberateľka má zaúčtovaný výdavok vo svojom účtovníctve a či sa takýto jej výdavok dostal do jej daňového priznania za obdobie roku 2001. K faktúre č. 1209 rovnako uviedla, že sa nejedná o fiktívnu faktúru, pretože bola vystavená a riadne firmou zaevidovaná a zúčtovaná. Firma zaúčtovala k tejto faktúre platby príjmovými dokladmi 15.10.2001 a 11.11.2002, teda minimálne od 15.10.2001 mala firma vedomosť, že je tu taká faktúra ku ktorej priradzuje platby a okrem toho príjem tovaru je na faktúre potvrdený podpisom a pečiatkou odberateľa. Pokiaľ sa týka časti uvádzanej ako „ambulantný predaj“, obžalovaná uvádza, že nie je pravdou, žeby nebola odvieďla tržby z ambulantného predaja. Neboli do spisu predložené žiadne pravidlá firmy Lajmex o ambulantnom predaji, nebol doložený žiaden hodnoverný doklad nasvedčujúci tomu, že obžalovaná bola poučená o pravidlách a spôsobe ambulantného predaja. pri takomto predaji

postupovala tak, ako to bolo roky zaužívané vo firme, pričom znalkyňa v posudku len sucho prevzala sumy zo spochybnenej listiny vyrobenej firmou Lajmex nazvanom „uznanie dlhu“ z 3.2.2003, pričom v tomto sa uvádza, že sa jedná o krátenie tržby za roky 2001 a 2002, pričom znalkyňa uviedla, že sa jedná o tržby roku 2002 so zhodnou záverečnou sumou 93.800 Sk. Prílohu listiny „uznanie dlhu“ tvorí súpis krátených a neodvedených tržieb, ako to nazýva firma, a nejedná sa o nejaký originálny účtovný doklad, čo obžalovaná ako dôkaz namieta. V spise sa nenachádza žiadna porovnávací analýza s predošlými obdobiami, táto údajná škoda nie je zdokumentovaná v spise ani cez daňové doklady, kde by mala už ako vykazovaná škoda figurovať v dňových dokladoch roku 2001 a 2002. Obžalovaná je presvedčená, že firma v súvislosti s predajom v sklade takú škodu nikdy nevykazovala a začala o nej hovoriť až od februára 2003, teda dávno po uzávierke roku 2001 pričom potom firma vyvíjala na obžalovanú nepríjemný nátlak a donútila ju podpísať aj toto tzv. uznanie dlhu a tým obžalovaná popiera, žeby spôsobila firme škodu na neodvedených tržbách z ambulantného predaja v uvedenej výške. Rovnako aj pokiaľ sa týka firmy Limea s.r.o. kde sa v znaleckom posudku konštatuje, že v účtovníctve je chyba, pretože nemôže firma viac vydať ako je príjem, čo je netransparentným účtovníctvom. Toto konštatovanie znalkyne korešponduje s vyjadrením obžalovanej už na začiatku, keď poukazovala obžalovaná nato, že skutočne odovzdala viac tržieb za mesiac január a február 2003 ako uvádzajú ony o čom svedčí zošit tržieb a podpisy preberajúcich, ktoré sumy firma do účtovníctva nepojala. Okrem toho tomuto handicapu nasvedčuje aj to, že firma mala vyššie výdavky, ktoré nemala odkiaľ získať iba z nezaúčtovaných tržieb. Z uvedených dôvodov poprela, žeby sa bola dopustila sprenevery v tejto spoločnosti.

-ku skutku v bode 2/ vypovedala obžalovaná, že od 1.1.2003 pracovala v tých istých priestoroch ako predtým, avšak mala uzatvorenú zmluvu s M. K., ako majiteľom firmy, pričom k tomu aby tam pracovala, bola doporučená predošlým majiteľom firmy R.. Na tomto pracovisku s ňou pracoval aj jej bývalý manžel, M. K., jeho manželka a W. K.. Pani K. jej pomáhala s vyhotovovaním dodacích listov, lebo nemali k dispozícii počítač. Tržby preberala ona, pričom podľa potreby majiteľovi odovzdávala peniaze a počas jej práce v spoločnosti sa priebežne nerobila inventúra a od januára 2003 do začiatku marca sa sťahovali na iné miesto, pričom tovar prevážal majiteľ K., zákazníci, jej manžel na ich motorovom vozidle. Dňa 15.mája 2003 jej majiteľ oznámil, že si má vyčerpať alikvotnú časť dovolenky, že oni to skúsia sami a tak jej poštou prišla výpoveď za hrubé porušenie pracovnej disciplíny, že spreneverila nejaké peniaze a aj jej manželovi. Deň pred odchodom na dovolenku robili inventúru za prítomnosti pani K., K. a ich dvoch synov, robil sa súpis tovaru, ktorý im sedel. Obžalovaná uviedla, že žiadne peniaze nikdy nezobrala, prijímala hotové peniaze za tovar, nie za faktúry a tieto denne odovzdávala M. K. a pokiaľ on tam nebol, tak jej povedal, aby to odovzdala pani K.. K výpovedi svedka M. K. sa vyjadrila, že tento riadil prevádzku, vystupoval tak, že rozhodoval o všetkom, pričom ona konateľov vôbec nevidela, svedok dovážal tovar na svojom aute a to aj bez dokladov. Peniaze ktoré od nej preberal, podpísal v jej zošite a porovnal s dennou uzávierkou z pokladne, pričom pani K. tam bola častejšie, ona ich riadila a preberala tržby. Pokiaľ sa týka inventúry, tak počas jej pôsobenia sa robila 15.5.2003, ktorú aj podpísala. K výpovedi V. K. uviedla, že táto bola v prevádzke často, pomáhala obžalovanej s vypisovaním dokladov pre zákazníkov, každý deň si zvyšné peniaze, okrem tých, čo nezobral vedúci na nákupy, zobrala ona s dodacími listami domov. Potom keď už bola registračná pokladnica, od 22.1.2003, tak to spoločne dodatočne nahadzovali, pričom pokiaľ sa týka pokladničky, ktorú mala, táto nebola uzamknuteľná. Ku skutku v bode 1. / podľa obžaloby/ vo vzťahu k firme Lajmex Slovakia Trading s.r.o. boli vypočutí svedkovia:

Q. R. ako svedok a konateľ spoločnosti Lajmex Slovakia Trading s.r.o Poprad, uviedol, že v prevádzke veľkoskladu spoločnosti pracovala pani W. do 1.1.2003 s manželom a to ako vedúca skladu a manžel ako skladník. Tovar do skladu bol dodávaný z ich centrálného skladu a pri dodávke tovaru obžalovaná hneď vyplatila za dodaný tovar vodičovi ktorý tovar dovezol, alebo majiteľovi tovaru a to na základe jeho pokynu, alebo jeho brata a pani V., ktorá pracovala ako vedúca centrálného skladu. Pokiaľ bol tovar dodávaný z ich skladu ich vodičom, tento jej odovzdal doklad - výdajku, ona k tomu vyhotovila príjemku a odovzdala mu tržbu za deň, alebo za viacero dní predtým a vodič potom túto tržbu odovzdal buď jemu alebo jeho manželke, ktorá tam pracovala ako pokladníčka. Naposledy tržbu odovzdala obžalovaná za deň 26.11.2002, ktorú odovzdala 23.12.2002 a dňa 30.12.2002 odovzdala tržbu za tento deň. Posledná tržba obžalovanou bola odovzdaná za deň 26.11.2002 a odvtedy neodviedla žiadnu tržbu, až 30.12.2002, teda nevyplatené tržby predstavujú čiastku 396.705,70 Sk. Obžalovaná sa mala vyjadriť k takto neodvedeným tržbám, že použila peniaze na kúpu liekov pre chorú dcéru. K vyplácaniu mzdy obžalovanej svedok sa vyjadril, že mzdu ona s manželom si brali z tržieb, ako zálohu vo výške 11.500 Sk spolu a potom on osobne im doplácal asi raz za dva mesiace, tak, že im doplatil mzdu ako ju mali na výplatnej páske, pričom podpísali aj výplatnú listinu a to niekedy pani W. aj za pána W.. Obidvaja mali uzatvorenú dohodu o hmotnej zodpovednosti. Pokiaľ sa týka čerpania dovolenky obžalovanou, táto

dovolenku nechcela, preto jej bola preplatená a to v rámci výplaty a to za rok 2002 mala časť vo výplate za november a časť za december. Pokiaľ sa týka ďalšieho schodku, ktorý mal spočívať vo fiktívnych faktúrach, k tomu sa nevedel vyjadriť na koho zneli a v akých výškach boli, ale na základe neuhradených faktúr aj jednotlivých odberateľov žalovali a časť dlhu od niektorých aj vymohli. Pokiaľ sa týka ďalšej časti z uznania dlhu na sumu 37.030,- Sk uviedol, že na základe výpisov o telefónnych hovoroch za dva roky dozadu - 2001 - 2002 zistili, že túto čiastku súkromne pretelefonovala. Pokiaľ sa týka predmetného skladu, dňa 30.12.2002 potom, čo bola urobená inventúra v sklade, tento tovar previedol dňom 1.1.2003 na spoločnosť Limea a keďže sa poznal s otcom konateľ'a tejto spoločnosti, tento, na jeho odporúčenie, tam zamestnal aj obžalovanú. S obžalovanou bol ukončený pracovný pomer kvôli tomu, že prevádzku predával, odstúpené nedostala, lebo sa dohodli, že pokračuje v práci v spoločnosti Limea. Pokiaľ sa týka schodku vo výške 396.715 Sk, o tomto svedok už v tom čase vedel, ale novému zamestnávateľovi obžalovanej to nepovedal a to z dôvodu, že sa vyjadriala, že peniaze použila na lieky a že idú predať rodinný dom, tak peniaze vráti. Pokiaľ sa týka tržieb, tieto obžalovaná odovzdávala šoférom, ktorí jej podpísali doklad, oni potom

o odovzdaní tržby nedostali doklad, ale jeho manželka mala zošit, kde zaevidovala príjem a tam to podpísali.

V. W., ako svedok na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pre spoločnosť Lajmex vykonával prácu pomocného skladníka a skladníkom bola jeho bývalá manželka /obžalovaná/, pričom takto pracoval aj pre spoločnosť Limea. Jeho pracovnou náplňou bolo to, že vydával tovar zákazníkovi, pokiaľ si ho zákazník navštívil a to nadiktoval bývalej manželke. Aj on mal uzatvorenú dohodu o hmotnej zodpovednosti. V spoločnosti Lajmex im nevyplácali mzdu, preto podal aj na súd žalobu za nevyplatenú mzdu, okrem toho nečerpali ani dovolenku, lebo boli tam len dvaja, takže im to ani nebolo umožnené, pričom pán R. im sľuboval, že im to bude preplatené, čo sa však nestalo. Pokiaľ mzdy, žiadne výplatné pásky nedostával ani nepodpisoval, vie však, že manželka sťahovala z tržby nejaké peniaze, čo mala dohodnuté s R., lebo inak by nemali z čoho žiť a potom mali dostať doplatok, k čomu však nedošlo. Do Popradu do firmy Lajmex ani on, ani manželka nechodievali pre výplatu. Takáto situácia v spoločnosti Lajmex pretrvávala po celý čas čo tam pracoval. Pánom R. mu nikdy nebolo povedané, že jeho mzda bola vyplatená jeho manželke, ale stále sa vyhovára, že nemá financie, že otvára nejaký servis, takže stále čakali, lebo mu verili, pretože bol aj príbuzný s bývalou manželkou a ešte predtým než ukončili tam pracovný pomer, zvýšil im mzdu o 1.000,- Sk a odporučil ich aj novému majiteľovi firmy tak, aby im aj zvýšil mzdu, pretože on bol s nimi spokojný, pretože robili bez toho aby maródovali, alebo mali dovolenky a v sezóne pracovali aj v nedelu a do neskorých hodín. Pri skončení práce vo firme Lajmex bol prítomný pri inventúre, ktorá dopadla dobre, dokonca bol prebytok tovaru, ktorý odviezli autami do Popradu a potom mu niekedy na jar roku 2003 telefonoval pán R., že kedy manželka mu vyplatí za nejaký tovar a potom tam obidvaja aj boli a pán R. povedal, že vznikol nejaký schodok, že nevracala tržby, pričom vtedy to sa nijako nevyriešilo. Pokiaľ sa týka spoločnosti Limea, akým spôsobom a komu boli odovzdávané tržby, nevedel sa vyjadriť. Nikdy nebolo zistené manko, pričom tam robili mesačné inventúry a všetko sedelo. V tejto spoločnosti bol s nimi ukončený pracovný pomer pre hrubé porušenie pracovnej disciplíny, pričom on podal aj žalobu na súde, ale ju podal o jeden deň neskôr, ako mal.

T. Š. ako svedkyňa vypovedala, že zo skladu firmy Lajmex, kde pracovala obžalovaná, ona ako živnostníčka odoberala ovocie a zeleninu, čo mohlo byť niekedy v období roku 2000, ale kedy naposledy, to nevie. Tovar odoberala osobne a vždy za tovar aj v hotovosti zaplatila. Prebiehalo to tak, že jej bola vystavená faktúra, dodací list a obžalovaná jej podpísala prevzatie peňazí a tieto doklady sa vyhotovili hneď v jej prítomnosti. Nikdy sa nestalo, žeby bola za tovar zaplatila len dodatočne. Nepamätala si, či na doklad dávala vždy pečiatku, alebo to len podpisovala, inak mala pečiatku s názvom T. Š. s adresou bydliska a okrem nej nikto iný pečiatku nemal, hoci s ňou niekedy chodil aj manžel, ale on nosil len prepravky. Potom keď jej prišiel domov list z firmy Lajmex s dátumom 14.4.2003 kde ju vyzývali zaplatiť 21.000 Sk, dozvedela sa, že nezaplatila faktúru, potom však faxovala príjmový lístok o tom, že faktúru uhradila a voči nej firma žalobu nepodala. Jednalo sa o faktúru na sumu 36.341,10 Sk, tovar prevzala a faktúru uhradila naraz, o čom sa vyjadriala, že predložila aj doklad / v spise čl.108/.

P. A., svedkyňa na hlavnom pojednávaní vypovedala, že s obžalovanou prichádzala do styku keď ako živnostníčka kupovala tovar zo skladu a to asi 3 - 4 krát do týždňa. Tovar preberala v hodnotách najviac za 5.500 Sk a za odobratý tovar zaplatila vždy v hotovosti. Pri preberaní tovaru podpisovala daňový doklad, mala pečiatku, ktorú však nikdy nedala obžalovanej a znela na jej meno s adresou trvalého bydliska a bola obdĺžnikového tvaru. Po nahliadnutí na faktúru znejúcu na sumu 56.053 /čl.182/ svedkyňa uviedla, že pečiatka aj podpis na tejto faktúre je jej a na vysvetlenie prečo sa vyjadriala, že brala tovar len v hodnote

najviac 5.500 Sk uviedla, že sa k tomu vyjadriť nevie, lebo ona takýto tovar neprevzala a ani nezaplatila, neskôr doplnila, že pečiatka je jej, ale podpis je neviditeľný, akoby sfaľšovaný. Z firmy z Popradu jej prišlo že nemá zaplatenú faktúru, pričom ona potom išla za pani W., ktorá jej povedala, že si z toho nemá nič robiť, že ona podpísala faktúru a potom jej dala aj „papier“, že má všetko vyporiadané. Potvrdila, že dostala platobný rozkaz podľa ktorého mala zaplatiť 25.520,70 Sk, voči nemu odpor nepodala a to na základe papiera, ktorý jej dala pani Pavlíková.

Z prečítaných výpovedí svedkyň Z. X. P. P. B. /ich terajší pobyt nie je známy/, z prípravného konania vyplýva: - P. B. ako svedkyňa uviedla, že s firmou Lajmex obchodovala ako súkromný podnikateľ tak, že od nich odoberala tovar, ktorý vyplácala buď v hotovosti alebo aj na faktúru, všetky faktúry preplatila a nie je firme nič dlžná. K faktúre č. 1254/2002 na sumu 86.892,70 Sk uviedla, že takúto neobdržala a tovar neodobrala, rovnako ani tovar podľa faktúry č. 1115/2001 na sumu 48.783,80 Sk, pričom pečiatka na faktúre je jej, ale podpis nie. Takisto je to na faktúre č. 1209/2001 na sumu 62.011,60 Sk tovar neprevzala a neobdržala faktúru, pečiatka je jej ale podpis nie. Po skončení činnosti veľkoskladu ju vyzval pán R. z firmy Lajmex a oznámil jej, že nepreplatila vyššie uvedené faktúry, načo mu povedala, že ona nič nedlhuje, potom si odkontrolovali papier a výsledok bol ten, že má všetko vyplatené, načo jej pán R. oznámil, že pani W. vystavovala fiktívne faktúry a tými maskovala manko vo veľkosklade. Rovnako podpisy na príjmových dokladoch ohľadom uvedených faktúr nie sú jej.

- Z. X. vypovedala, že ako súkromný podnikateľ odoberala od firmy Lajmex Slovakia Trading, veľkosklad ovocia zeleniny, Radlinského ul. Všetok tovar, ktorý odoberala vyplatila ihneď v hotovosti, nikdy nebrala tovar na faktúru, ktorú by neskôr splácala prevodom z účtu alebo vkladom hotovosti v predajni, prípadne v splátkach cez príjmové doklady. Čo sa týka faktúry č. 1311/2001 s dátumom splatnosti 11.1.2002 na sumu 30.831,90 Sk, túto nikdy neobdržala, podpis na faktúre nie je jej, taktiež nie je jej podpis na príjmových dokladoch zo dňa 5.4.2002 na sumu 5.000 Sk, 11.7.2002 na sumu 5.000 Sk, 29.7.2002 na sumu 10.000 Sk a 2.8.2002 na sumu 3.000 Sk. Ohľadom uvedenej veci sa s ňou skontaktoval majiteľ firmy Lajmex pán R., kde sa vec ozrejmila. Neskôr bola za pani W. a táto jej povedala, že vznikla chyba v účtovaní a ona to všetko dá do poriadku. Neskôr sa stretla s pani W., ktorá jej povedala, že jej dá peniaze, ktoré by mali byť ako neuhradená suma faktúry, aby ich vyplatila, že ona chce všetky podližnosti vyrovať a ona jej povedala, aby si podližnosti vybavila vo svojom mene.

Ku skutku v bode 2. /podľa obžaloby/ vo vzťahu k firme Limea s.r.o. Spišská Teplica vypovedali svedkovia:

M. K. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že v spoločnosti Limea s.r.o. v období roku 2003 nebol ani konateľom ani spoločníkom, pracoval tam len na základe splnomocnenia daného mu konateľmi, pričom spoločníkmi boli W. K. /svedkov syn/ a W. K. a on tam robil zásobovanie a bol splnomocnený konateľmi spoločnosti na úkony za spoločnosť. Od spoločnosti Lajmex pána R., ktorého už predtým poznali, pre spoločnosť Limea zakúpili zásoby dňa 30.12.2002. Firma Lajmex vykonávala činnosť v prenajatých priestoroch, ktoré si potom prenajala aj spoločnosť Limea. Od firmy Lajmex boli zakúpené zásoby tovaru, palety, prepravky, v rámci čoho bola robená inventúra v prítomnosti pána R. aj obžalovanej a pána W., o čom bol spísaný záznam, ktorý všetci podpísali. Pre spoločnosť Limea pani W. podpísala aj dohodu o hmotnej zodpovednosti, pričom v prevádzke pracovali len W., pričom svedok prevzal od pani W. tovar aj vyhotovenú faktúru, ktorú pri odovzdaní tovaru dal podpísať. Okrem toho preberal od nej tržby za tovar, ktorý predávala v hotovosti, o čom sa viedla evidencia a o prevzatí tržby jej vždy podpísal doklad. Tržby preberal každý deň keď tam bol, okrem neho tržbu nepreberal nikto, zdá sa mu však, že raz namiesto neho prevzala jeho manželka. Pokiaľ prevzal tržbu od obžalovanej, nikomu ju neodovzdal, lebo išiel za to kúpiť iný tovar, alebo dal peniaze na účet od banky, neskôr uviedol, že aj mzdy, odvody, náklady na prevádzku sa vyplácali z tržieb, ktoré on preberal. Prevádzka bola najprv na Radlinského ulici, potom sa presťahovali na Dukliansku ulicu, pričom kľúče od skladu mala len pani W.. Pri sťahovaní sa robil súpis majetku v jeho prítomnosti, jeho manželky, syna, zaťa, pani W. a pána W., pričom súpis robila pani W., všetci ho podpísali, čo bolo koncom mesiaca február, alebo 1.3.2003. Už v priebehu mesiaca január, február ich pán R. upozorňoval, že mu neodovzdala nejaké tržby, tak si preto dávali pozor. Pokiaľ sa týka inventúry, táto bola robená každý mesiac a žiaden nedostatok nezistili, lebo pani W. do počítača našukala čo chcela. Už v mesiaci február zistili, že majú nižšie tržby, resp. až koncom apríla a začiatkom mája, keď dali dokopy všetky faktúry, tak zistili, že im chýbajú peniaze za neuhradené faktúry. Dňa 15.5.2003 bola robená inventúra za celé obdobie a vtedy a zistilo, že tovar chýbal a tovar, ktorý tam nemal byť, tak tam bol, teda vozil sa tam načierno. Svedok uviedol, že chýbal nielen tovar, ale aj finančná hotovosť. S W. bol ukončený pracovný pomer pre porušenie pracovnej disciplíny. Pokiaľ sa týka účtovnej evidencie

tak tá sa robila tak, že sa počítačovo robila denná uzávierka, mesačná a podklady sa odovzdávali raz za týždeň, alebo ako, pani H., ktorá bola ekonómka. Dohodu o hmotnej zodpovednosti uzatvorenú s obžalovanou potvrdil, že podpísal on a to bolo v sklade na Duklianskej ulici.

V. K. ako svedkyňa na hlavnom pojednávaní vypovedala, že od januára 2003 pracovala v spoločnosti Limea na základe pracovnej zmluvy ako administratívna pracovníčka a do jej práce patrilo preberanie pošty od poštarčky, zakladala faktúry, ktoré potom raz za mesiac odovzdávala ekonómke. Ona chodievala do skladu so synom, ktorý býval v Poprade, alebo s manželom, teda len s nimi, v sklade vyberala dodacie listy, alebo robila čo bolo potrebné. Pomáhala obžalovanej čistiť ovocie, zeleninu a ona dohodu o hmotnej zodpovednosti uzatvorenú nemala. Potvrdila, že aj ona prevzala niekedy od obžalovanej tržby oproti podpisu, tieto potom zobrala domov a odovzdala ich buď manželovi /M. K., alebo synovi /konateľ W. K./.

Denné uzávierky robila ona, pričom tieto boli v poriadku. Vyslovila súhlas s tým, čo uviedla obžalovaná, že svedkyňa tam bola často inventúra bola robená len raz a to 15.5.2003, že pomáhala obžalovanej s vypisovaním dokladov pre zákazníkov, každý deň preberala peniaze, okrem tých čo zobral jej manžel a to aj s dodacími listami domov.

Svedkyňa M. H. vypovedala, že vykonávala pre firmu Limea s.r.o. v roku 2003 účtovníctvo, k čomu jej predkladali podklady pani K. a pán K. starší, pretože väčšinou bola v kontakte s ním. Podklady jej boli predkladané väčšinou raz za mesiac. Ku schodku sa vyjadrila, že pokiaľ si pamätá, tak bol zistený, ale v akej výške, nevie. Bola v kontakte aj s obžalovanou, pretože bola viackrát v prevádzke keď potrebovala nejaké doklady, pričom tam bola len s pánom K. a väčšinou jej boli doklady predkladané ním. Žiadne doklady týkajúce sa tejto firmy ona nemá k dispozícii, pričom nepamätá sa či ona alebo pán K. predložil všetky účtovné doklady za sklad vyšetrovateľovi. Svedkyňa nemá vedomosť o tom, kto robil v spoločnosti denné tržby, ani kto nakupoval tovar. Potvrdila, že listiny v spisovom materiály na čl. 76,77 - manko pokladňa a prebytok sklad, vyhotovila ona, zdá sa jej, že pre prokuratúru a to z dokladov, ktoré jej boli predložené. K údaju v listine - prebytok sklad, k sume 12.633,- Sk uviedla, že v takej hodnote sa v prevádzke tovar nachádzal, jednalo sa o prebytok, pričom podľa toho bol nakúpený tovar predaný vo vyššej hodnote, než bol nakúpený podľa dokladov a podľa dokladov tam tovar nemal byť, pretože bol vyčíslený v hodnote mínus 31.862,- Sk, svedkyňa dodala, že ona účtovnú evidenciu týkajúcu sa skladových zásob, nerobila, vyhotovovala pre firmu len koncoročné daňové priznanie pre daňový úrad. Bola prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania zo dňa 10.2.2004 kde uvádzala, že účtovníctvo pre firmu Limea robila aj v čase od 1.1.2003 do 15.5.2003, kde na základe určitého vstupu a výstupu peňazí do firmy bol zistený určitý schodok vo financiách, konkrétne sa jednalo za ten čas o sumu 240.798,16 Sk, ktorá bola následne ešte ekonomicky prepočítaná a trochu sa navýšila, pričom presné vyúčtovanie dodá zajtra, výsledná suma sa bude skladať z inventúry vstupnej a výstupnej, mesačných a následne denných uzávierok z registračnej pokladne, z dodávateľských a odberateľských faktúr, k čomu na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa nevie vyjadriť k dokladom, či ich potom predkladala ona, alebo pán K..

Zo znaleckého posudku znalkyne z odboru ekonómia a menežment, odvetvie účtovníctvo, daňovníctvo a personalistika, Ing. Q. R. pod č. 1/2008 /čl.spisu 303-311/ vyplýva, že firma Lajmex Slovakia Trading s.r.o. za obdobie od 27.11.2002 do 27.12.2002 neprevzala tržbu zo skladu v Spišskej Novej Vsi od hmotne zodpovednej pracovníčky pani W. vo výške 396.715,70 Sk, čo je výška schodku v pokladnici. K stavu zásob za obdobie od 1.1.2001 do 31.12.2002, znalkyňa uviedla, že overovala nákup ovocia a zeleniny podľa faktúr vo väzbe na dodacie listy do centrálného skladu v Poprade s evidenciou príjmy a výdajky, ktoré sú v súlade s došlými faktúrami a dodacími listami, ako aj so zaúčtovaním na príslušných účtoch zásob. Za uvedené obdobie nenašla chyby ani rozdiely pri účtovaní zásob v centrálnom sklade v Poprade ani vo fyzických jednotkách ani vo finančnom vyjadrení. V sklade v Spišskej Novej Vsi bola inventarizácia zásob vykonávaná priebežne a to vždy k poslednému dňu v mesiaci, kde neboli vykázané rozdiely do 30.11.2002. Inventarizáciou so stavom k 31.12.2002 na sklade tovaru a obalov vykážala rozdiely na tovare - 8.597,63 Sk, rozdiel v obaloch + 5.656,82, teda schodok v stave zásob tovaru predstavoval 2.940,81 Sk. Pri kontrole krátených a neodvedených tržieb za ambulantný predaj boli zistené so stavom k 31.12.2002 rozdiely vo firme Lajmex od 15.1.2002 do 27.12.2002 ako neodvedená tržba 93.800,65 Sk. Kontrolou inventarizácie pohľadávok zistila faktúry: č. 1258 za rok 2001 odberateľa A. P. vo výške 56.053 Sk, z ktorej bolo splatených 36.053, fa č. 1129 za rok 2002 odberateľa Š. T. vo výške 36.341,10 Sk, z ktorej bolo splatených 15.341,10 Sk, fa 1254 za rok 2002 odberateľa B. P. vo výške 86.892,70 Sk, z ktorej nebolo uhradené nič, fa č. 1311 za rok 2001 odberateľa X. Z. vo výške 30.831,90 Sk, z ktorej

bolo splatených 23.000 Sk, fa č. 1115 za rok 2001 odberateľa B. P. vo výške 48.783,50 Sk, z čoho bolo splatených 38.783,50 Sk, faktúra č. 1209 za rok 2001 odberateľa B. P. vo výške 62.011,60 Sk z ktorej bolo splatených 56.000 Sk. Celkový sumár neuhradených fiktívnych faktúr je vo výške 151.736,20 Sk. K týmto uvádzaným „fiktívnym“ faktúram znalkyňa v dodatku k znaleckému posudku / čl. 496-500/ spisu uvádza, že firma má tieto pohľadávky z faktúr evidované v účtovníctve na uvedené faktúry, zaúčtovala ich do výnosov s rozúčtovaním na daň z pridanej hodnoty, výnosy sú uvedené v účtovnej závierke za rok 2001 a 2002 a účtovná jednotka za uvedené roky zaplatila daň z príjmov právnických osôb. V dodatku k znaleckému posudku /čl.372-380/ znalkyňa k neodvedenej tržbe z ambulantného predaja vyčíslenej na sumu 93.800,65 Sk za obdobie od 15.1.2002 do 27.12.2002 uviedla, že vychádzala o zošita tržieb, ktorý bol predložený spoločnosťou v občianskoprávnom konaní, /v kópii tvorí prílohu znaleckého posudku čl.383-402, originál je v prílohe súčasťou spisového materiálu/ a označený ako „slohová práca“ od 2.4.2001, ktorý nemá obsahové členenie, je uvedený len občas dátum a to bez uvedenia roka, sú tam sumy - finančné hodnoty nad ktorými nie je uvedené, či je to tržba alebo niečo iné, sú tam podpisy z ktorých nie je jasné či ide o prevzatie finančnej hotovosti, alebo odovzdanie finančnej hotovosti. Pri kontrole na Knihu pokladnice a tržieb, výstupy z registračnej pokladnice uvedené hodnoty v tzv. knihe tržieb nie sú v súlade. Z dôvodu, že tzv. kniha tržieb neobsahuje analýzu z akých finančných hodnôt sa jednotlivé obraty nasčítavali, znalkyňa sa k tejto skutočnosti nevie vyjadriť a tento podklad nemôže prijať ako vierohodný. V dodatku tohto posudku oproti pôvodnému znalkyňa uvádza, že za obdobie od 27.11.2002 do 30.12.2002 neprevzala spoločnosť Lajmex od hmotne zodpovednej pracovníčky p. W. sumu 415.878,30 Sk /oproti pôvodnej sume 396.715,70 Sk uvádzanej v pôvodnom posudku/. Do neodvedenej tržby znalkyňa podľa dokladov započítala aj dennú tržbu z 30.12.2002 vo výške 19.162,60 Sk /súd k tomu poznamenáva, že tržba zo dňa 30.12.2002 bola odovzdaná konateľovi spoločnosti Lajmex jeho bratom, ktorý v uvedený deň zastupoval pani W., čo sám štatutárny zástupca spoločnosti písomne súdu potvrdil podaním na /čl. 446 spisu/. Znalčka na hlavnom pojednávaní dňa 4.4.2012 ku konštatovaniu v uvedenom dodatku posudku uviedla, že keďže tzv. zošit tržieb je nepoužiteľný, vychádzala z knihy registračnej pokladnice, z príjmu tovarov na ambulantný predaj, kde sú dodacie listy, uvedený druh tovaru, hodnota a množstvo, a porovnávala celkovú hodnotu tovarov fyzicky dodaných a ocenených s hodnotou v registračnej pokladnici, s predajom plus príjmové pokladničné doklady, pokiaľ brala tržby v hotovosti, odovzdané tržby podľa ručne písanej pokladničnej knihy, ktorá nespĺňa formálnu stránku pokladničnej knihy, lebo to bol len zošit. K tomu ako odovzdávala obžalovaná tržbu, znalkyňa uviedla, že bola znalkyni odovzdaná pokladničná kniha písaná rukou, kde boli uvedené dátumy, niekedy to bolo každý deň a niekedy v týždni každý tretí deň, teda nechodili pre tržbu denne a kto preberal tržbu, z podpisov nie známe, znalkyňa podpisy nepozná. Uzávierka registračnej pokladnice sa robila denne, mesačne a ročne, pričom či sa nemohol zistiť schodok za konkrétny mesiac skôr, uviedla, že to nevedeli, lebo zrejme ten, kto preberal tržbu, si to nevedel odkontrolovať s registračnou pokladnicou. Pokladničná hotovosť v uvedenej firme nebola nikdy inventarizovaná a inventarizovali len mesačne tovar. V inventúre za tovar bola uvedená hmotnosť podľa druhu ovocia a zeleniny krát príslušná nákupná cena bez DPH, čiže príjem mínus predaj a dostali konečný zostatok tovaru, ktorý mal byť na sklade, resp. v ambulantnom predaji. Kontrolu vykonával len jeden z firmy, mali však vykonávať dvaja. Inventúru pokladnice nerobili vôbec, čo sa má robiť štyrikrát do roka, tovar robili priebežne mesačne. Na otázku aké boli nedostatky v súvislosti s vykonávaním inventarizácie, evidencie tržieb, výdavkov a pod., znalkyňa uviedla, že v spoločnosti Lajmex Slovakia Trading nekonali v zmysle zákona o účtovníctve, ani opatrenia o podvojnóm účtovníctve a nevystavovali doklady o odovzdaní tržby a o prijatí tržby, teda výdavkové a príjmové pokladničné doklady. Bolo to realizované len cez zošit nazvaný ako pokladničná kniha, ktorý bol ručne písaný, kde bol uvedený dátum, výška peňazí a podpis, čo však ten, ktorý peniaze preberal nekontroloval na obraty z registračnej pokladnice. Okrem toho znalkyňa nenašla ich vnútorný predpis, že si môže pracovník nechať niečo v pokladnici na nasledujúci deň. Pokiaľ sa týka pravidelnosti odvádzania tržieb, znalkyňa uviedla, že jej nebol o tom daný žiaden písomný dokument, ale tržby odovzdávali niekedy raz denne, niekedy každý tretí deň v týždni, podľa toho, aká bola dodávka tovaru. Ďalej skonštatovala, že pokiaľ by mala vziať spomínaný zošit do úvahy, je potrebné doplniť dátumy k jednotlivým položkám odvodu finančných prostriedkov vo forme tržby, potom to môže porovnať s registračnou pokladnicou a tým je možné, že schodok pri neodovzdaní hotovosti z tržieb sa zníži, môže sa aj vynulovať a môže byť aj prebytok. Predtým ešte na hlavnom pojednávaní dňa 1.10.2008 na jednotlivé otázky kladené znalkyni týkajúcej sa spoločnosti Lajmex vyplývajúce z posudku uviedla, že v súvislosti s ambulantným predajom v spoločnosti vychádzala z úhrad v hotovosti s podkladom faktúr a dodacích listov, pričom ambulantný predaj bol vykonávaný formou faktúr. Znalčka ďalej uviedla, že dostala informáciu od účtovníka spoločnosti, že pani W.Í. nemala povolený ambulantný predaj. V súvislosti s ambulantným predajom vychádzala znalkyňa z dokladu - „zošit“ prevod pokladne

medzi pani W. a spoločnosťou, ktorý jej bol predložený spoločnosťou Lajmex, ale či sa tam nachádzajú podpisy pani W., k tomu sa znalkyňa vyjadriť nevedela. K predloženej kópii zošita tržieb za žalované obdobie obhajcom, znalkyňa uviedla, že nevie sa vyjadriť k tomu aký zošit jej bol predložený. Nebol jej predložený inventarizačný zápis o denných a mesačných závierkach, mala predloženú knihu z registračnej pokladnice s nalepenými dennými uzávierkami vo forme papiera. K označeným faktúram v posudku ako „fiktívne“ faktúry uviedla, že jej boli predložené podklady podľa ktorých zistila, že nie je zaúčtovaný predpis faktúr, teda boli vystavené faktúry a neboli zaevidované v knihe vyšlých faktúr, pričom dodala že tak to bolo len u faktúry č. 1254.

K týmto faktúram neskúmala aj úhrady v zošite, pretože k faktúram jej boli predložené príjmové doklady. Obhajca predložil pri výsluchu znalkyne na hlavnom pojednávaní 1.10.2008 kópie listín /predložené v občianskoprávnom konaní/, kde je pri faktúre č. 1115- B., za rok 2001 uvedená suma 10.000 Sk dňa 26.6.. resp. 26.7. /prepisovaná/ ktorú sumu podľa podpisu prevzala pani R..

Z rovnakého znaleckého posudku týkajú sa firmy Limea s.r.o Spišská Teplica vyplýva, že za obdobie od 1.1.2003 do 15.5.2003 bol schodok v pokladni za mesiac január - 133.534,63 Sk a to podľa výkazu denných obrátov vo výške 420.472,33 Sk, príjmových pokladničných dokladov od 2.1.2003 do 7.1.2003 vo výške 70.016,30 Sk, spolu príjmy 490.488,63 Sk, odovzdaná tržba pomocou pomocnej pokladničnej knihy /zošit/ bola 349.050 Sk so zohľadnením odpadu vo výške 7.903,80 Sk. V mesiaci február bol schodok v odovzdanej tržbe 84.132,37 Sk vychádzajúc z výkazu denných obrátov 316.454,77 Sk, odovzdanej tržby podľa pomocnej pokladničnej knihy - zošit vo výške 199.868 Sk, odpočítaním odpadu 9.508,70 Sk a na chybných faktúrach 22.945,70 Sk, predstavuje rozdiel 84.132,37 Sk. V mesiaci marec bol rozdiel v odovzdanej tržbe 3.714,30,30 Sk. V mesiaci apríl bol prebytok v pokladnici 6.103,65 Sk a v mesiaci máj bol prebytok 3.000,58 Sk. Znalkyňa ďalej zistila, že v uvedenom období bol v sklade prebytok tovaru vo výške 26.679,65 Sk a tak celkom rozdiel v odovzdanej tržbe za uvedené obdobie so započítaním prebytku v sklade predstavuje 185.597,42 Sk. Znalkyňa k posudku týkajú sa tejto spoločnosti na hlavnom pojednávaní /dňa 1.10.2008/ doplnila, že tržbu v mesiaci január 2003 a výšku obrátov zistila z podkladov z registračnej pokladnice vo forme zošita, ale či zisťovala, že kedy bola registračná pokladnica daná do prevádzky uviedla, že to nezisťovala, myslí že to bolo neskôr, ako začala spoločnosť Limea svoju činnosť. Za mesiac január 2003 jej neboli predložené originály príjmových dokladov, len obraty z registračnej pokladnice- zošita. Za obdobie od 8.1. do 20.1.2003, pokiaľ si spomína, nebol predložený žiaden príjmový ani výdavkový pokladničný doklad. Na otázku či sa zaoberala tým, že koľko bolo v mesiaci január uhradených spoločnosťou na faktúrach, alebo za dodaný tovar v hotovosti uviedla, že nie, lebo jej nebola daná taká úloha.

Ku skutku /pôvodne podľa obžaloby/ v bode 1/ boli predložené nasledovné listinné dôkazy týkajúce sa spoločnosti Lajmex Trading s.r.o. Poprad:

- Písomné podanie spoločnosti Lajmex Slovakia Trading spol. s.r.o Poprad adresované Okresnej prokuratúre dňa 8.2.2004 s označením - „Oznámenie skutočnosti nasvedčujúcej, že bol spáchaný trestný čin“ s obsahom, že V. W. ako vedúca skladu prevádzky spoločnosti v Spišskej Novej Vsi a jej manžel V. W. zamestnaný ako skladník, pričom V. W. neodviedla tržby v hodnote 396.705,70 Sk a jej konanie ako aj konanie V. W. napĺňa znaky skutkových podstát trestných činov, preto žiada, aby bolo proti nim začaté trestné stíhanie, Q. R., konateľ, bez pečiatky a podpisu.

- kópia pracovnej zmluvy uzatvorenej medzi zamestnávateľom Lajmex Slovakia Trading s.r.o. Poprad a V. W. dňa 22.10.1998 s vykonávaním práce ako vedúca skladu,

- dohoda o hmotnej zodpovednosti uzatvorená dňa 22.10.1998 medzi spoločnosťou Lajmex Slovakia Trading s.r.o. v zastúpení konateľom R. Q. a pracovníkom W.K. V. vo funkcii vedúca skladu a to v súvislosti s prevzatím zásob skladu tovaru vo veľkoobchodnom sklade ovocia a zeleniny v Spišskej Novej Vsi, hmotný investičný majetok a ostatný inventár nachádzajúci sa v sklade, riadne odovzdávať a vyúčtovať denné tržby za predaný tovar.

-predložené kópie listín poškodenou spoločnosťou Lajmex ako: 1/„uznanie dlhu“ s obsahom a v znení označeným pod bodom I. že V. W. ako vedúca skladu podľa dohody o hmotnej zodpovednosti zo dňa som povinná riadne odovzdávať a vyúčtovať denné tržby za predaný tovar. Bod II. Ja V. W. som zámerne neodviedla denné tržby spoločnosti v mesiaci november 2002 a december 2002a to : uvedené v dátumoch od 27.11.2002 do 27.12.2002 celkom sumou 396 705,70 Sk. Spolu som neodviedla spoločnosti Lajmex tržby v hodnote 396.705,70 Sk. III. Ja podpísaná V. W. uznávam tento dlh vo výške 396.705,70 Sk a prehlasujem, že spoločnosti Lajmex ho zaplatím do 15.1.2003. V Poprade 30.12.2002 s podpisom pri mene V. W. a za spoločnosť Q. R. konateľ, podpis.

- „uznanie dlhu“ - s obsahom a v znení pod bodom I. Ja V. W./r.č.bytom/ som pracovala v spoločnosti Lajmex na základe pracovnej zmluvy zo dňa 22.10.1998 ako vedúca skladu a podľa dohody o hmotnej zodpovednosti zo dňa 22.10.1998 som bola povinná riadne odovzdávať a vyúčtovať denné tržby za predaný tovar. II. 1/ Ja, V. W. som zámerne skrátla tržby cez ambulatný predaj za obdobie roku 2001 a 2002 vo výške 93.800 Sk, ktorých špecifikácia je uvedená v zoznamu ako príloha č. 1, 2/ Pri kontrole vykonanej v predajni dňa 30.12.2002 sa zistilo, že vznikol schodok za mnou odobratý tovar vo výške 86.892,70 Sk uvedený vo faktúre č. 1254 zo dňa 24.12.2002. 3/ Mojimi neoprávnenými súkromnými hovormi z telefónnej stanice č. 0534410709 vznikla spoločnosti v roku 2003 škoda vo výške 37.030 Sk, 4/ neodviedla som platbu za faktúru č. 1129/2002 vo výške 36.341,10 Sk. Preto som dňa 31.1.2002 vyplatila spoločnosti sumu 33.874 Sk. Z titulu tejto faktúry zostáva mi zaplatiť 2.467 Sk. Spolu som spoločnosti spôsobila škodu vo výške 220.189,70 Sk. Ja podpísaná uznávam tento dlh a spoločnosti ho zaplatím do 28.2.2003. V Spišskej Novej Vsi dňa 3.2.2003. Q. R., konateľ, V. W., podpisy.

- kópie nasledovných faktúr predložených poškodenou stranou Lajmex v prípravnom konaní:
a/ fa č. 1258 pre odberateľa A. P. zo dňa 30.10.2001 na sumu 56.053 Sk, vľavo dole s pečiatkou Lajmex Slovakia Trading, nečitateľný podpis, vpravo pečiatka P. A., S. XXX B. N. M., nečitateľný podpis,
b/ fa č. 1129 odberateľa Š. T. zo dňa 31.5.2002 na sumu 36.341,10 Sk, vľavo dole s pečiatkou spoločnosti Lajmex, nečitateľný podpis, vpravo pečiatka s názvom T. Š., B. T. XX B., nečitateľný podpis,
c/ fa č. 1254 zo dňa 24.12.2002 na sumu 86.892,70 odberateľ B. P. bez pečiatok dodávateľa a odberateľa
d/ fa č. 1311 zo dňa 28.12.2001 odberateľa X. Z. na sumu 30.831,90 Sk, vľavo vybavuje: W., nečitateľná pečiatka, vpravo za odberateľa bez pečiatky, nečitateľný podpis,
e/ fa č. 1115 zo dňa 28.5.2001 odberateľa B. P. na sumu 48.783,50 Sk, vľavo pečiatka Lajmex, nečitateľný podpis, vpravo pečiatka s názvom P. B., B. B., nečitateľný podpis.
f/ fa č. 1209 zo dňa 24.9.2001 odberateľa B. P. na sumu 62.011,60 Sk. vľavo nečitateľná pečiatka, podpis /Lajmex/ vpravo pečiatka s názvom P. B., B. X B., nečitateľný podpis.
-kópie príjmových pokladničných dokladov /firmy Lajmex/
- zo dňa 8.1.2002 prijaté od A. P. suma 20.000 Sk ako úhrada fa č. 1258/2001 s nečitateľnými podpismi
- vyhotovil, príjemcu a schválil, dopísané - prevzala - nečitateľný podpis /R., - zo dňa 6.12.2001 od A.Á. P., úhrada fa č. 1258/2001 suma 16.053 Sk, nečitateľné podpisy
- zo dňa 18.6.2002 od Š. T. úhrada fa č. 1129/2002 suma 6.341,10 Sk, -zo dňa 21.11.2002 prijaté od Š. T. úhrada fa č. 1129/2002 suma 9.000 Sk, nečitateľné podpisy, -zo dňa 31.5.2002 prijaté od Š. T. suma 36.341,10 Sk ako úhrada fa č. 1129/2002 /predložená svedkyňou Š./
- zo dňa 5.4.2002, úhrada fa č. 1311/2001 suma 5.000 Sk, od X., Levoča nečitateľné podpisy, -zo dňa 11.7.2002 úhrada fa č. 1311/2001 5.000 Sk od X., R., nečitateľné podpisy, - zo dňa 5.4.2002 od X. suma 5.000 Sk úhrada fa č. 1311/2001, nečitateľné podpisy, prevzala : nečitateľný podpis, - zo dňa 29.7.2002 úhrada fa č. 1311/2001 suma 10.000 Sk od X. Z., nečitateľné podpisy, - zo dňa 2.8.2002 úhrada fa č.1311/2001 suma 3.000 Sk od X. Z., nečitateľné podpisy,
- zo dňa 20.7.2001 úhrada fa 1115/2001 suma 5.000 Sk od B. P., nečitateľné podpisy, - zo dňa 31.7.2001 úhrada fa 1115/2001 suma 10.000 Sk od B. P., nečitateľné podpisy, - zo dňa 8.8.2001 úhrada fa 1115/2001 suma 13.783,50 Sk od B. P., nečitateľné podpisy, - zo dňa 15.11.2002 úhrada fa 1115/2001 suma 10.000 Sk od B. P., nečitateľné podpisy,
- zo dňa /nečitateľný dátum/ úhrada fa č. 1209 suma 21.000 Sk od B. P., zo dňa 11.11.2002 úhrada fa č. 1209/2001 suma 35.000 Sk od B. P., nečitateľné podpisy.
- z kópií listín predložených firmou Lajmex v rámci prípravného konania /čl.185-192/ vyplýva nasledovné:
- podanie zo dňa 19.3.2002 adresovala firma Lajmex Slovakia Trading s.r.o. pre P. A. ako „pokus o zmier“ o nezaplatenú pohľadávku z faktúry č. 1258/2001 sumy 20.000 a jej zaplatenie do 5 dní.
- podanie firmy Lajmex zo dňa 3.10.2002 adresované A. P. - ako potvrdenie o vyplatení faktúry č. 1310/2001 /na sumu 71.020,70 Sk o odbere tovaru z firmy Lajmex zo dňa 28.12.2001/ ktorá bola vo výške 71.020,70 Sk uhradená firme Lajmex,
- kópia návrhu na vydanie platobného rozkazu firmou Lajmex podaného dňa 22.8.2002 Okresnému súdu Spišská Nová Ves, ktorým žiadajú od odporkyne P. A. zaplatenie 25.520,70 Sk na základe fa č. 1310 zo dňa 28.12.2001, konanie sa viedlo pod 1Rob 621/02,
- kópie listín firmy Lajmex zaslané v konaní pred súdom /čl.254-268/, z ktorých vyplýva:
- kópia návrh na vydanie platobného rozkazu navrhovateľa Lajmex proti odporcovi Z. X. o zaplatenie 7.831,90 Sk z faktúry č. 1311 zo dňa 28.12.2001,
- kópia návrhu na vydanie platobného rozkazu proti odporkyni P. B. o zaplatenie 20.000 Sk z faktúry č. 1115 zo dňa 28.5.2001,

- kópia návrhu na vydanie plat. rozkazu proti odporkyni P. B. o zaplataenie 62.011,60 Sk z faktúry č. 1209 zo dňa 24.9.2001,
- kópia návrhu na plat. rozkaz proti odporkyni P. A.Y. o zaplataenie 25.520,70 Sk z faktúry č. 1310 / uhradené podľa podania hore/
- kópia návrhu na plat. rozkaz proti odporkyni P. A.Á. o zaplataenie 20.000 Sk podľa faktúry č. 1258, tunajší súd vydal platobný rozkaz č. 10 Rob 138/05 dňa 17.3.2005, proti ktorému žalovaná podala odpor a žalobca na pojednávaní v konaní 12 Cb 32/2005 dňa 25.10.2005 uviedol, že návrh berie v celom rozsahu späť, preto súd konanie zastavil.

Z registra Rob tunajšieho súdu bolo zistené, že:

- v konaní 1Rob 624/2002 o zaplataenie 20.000 Sk navrhovateľa Lajmex Slovakia Trading s.r.o. Poprad proti odporkyni P. B. bol vydaný platobný rozkaz dňa 25.9.2002, právoplatný dňa 18.10.2002
- v konaní 1Rob 625/2002 o 62.011,60 Sk navrhovateľa Lajmex proti odporkyni P. B. bol vydaný platobný rozkaz dňa 25.9.2002, právoplatný dňa 18.10.2002,
- v konaní 1Rob 621/2002 o 25.520,70 Sk navrhovateľa Lajmex proti odporkyni P. A. bol vydaný dňa 25.9.2002 platobný rozkaz, právoplatný dňa 17.10.2002,
- z kópií listín zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1C 211/2005 a to z návrhu na vydanie platobného rozkazu navrhovateľa Lajmex Slovakia Trading s.r.o. proti odporkyni V. W. o zaplataenie 20.000 Sk podaného 27.10.2005, za odobratý tovar na faktúru č. 1258 odberateľky P. A., ktorá poprela, žeby tovar odobrala, ostalo zaplatiť ešte uvedenú sumu, pričom uznesením súdu bolo konanie zastavené s odôvodnením, že navrhovateľ pred začatím pojednávania, zbral svoj návrh celkom späť.

Rozsudkom tunajšieho súdu v konaní sp. zn. 6C 21/03 bola V. W. právoplatne 24.6.2003 zaviazaná zaplatiť žalobcovi - Lajmex Slovakia Trading s.r.o. Poprad do 15 dní od právoplatnosti rozsudku 396,705,70 Sk s úrokom z omeškania vo výške 13 % od 1.1.2003 do zaplataenia. Z odôvodnenia rozsudku okrem iného vyplýva, že nárok žalobcu vyplýva z toho, že žalovaná ako pracovníčka s podpísanou dohodou o hmotnej zodpovednosti, neodovzdala za mesiace november a december 2002 tržbu v uvedenej výške.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1C 34/2003, sa zisťuje, že na základe podanej žaloby dňa 14.3.2003 V.N. W. voči žalovanému Lajmex Slovakia Trading s.r.o. Poprad sa zisťuje, že žalobca V. W. žiadal od žalovaného zaplataenie sumy 226.466 Sk a to titulom toho, že v rokoch 2001 a 2002 mu žalovaný ako zamestnávateľ nevyplácal mzdu, ako aj ďalšie nároky z pracovného pomeru vyplývajúce. Súd rozsudkom dňa 1.2.2007 rozhodol tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 182.873,10 Sk s prísl. Z odôvodnenia rozsudku okrem iných skutočností vyplýva, že uvedená suma priznaná žalobcovi, zodpovedá náhrade nevyplatenej mu mzde za roky 2001a 2002 spolu vo výške 146.951 Sk, sumu 17.025,10 Sk ako výška stravného a nevyplatená náhrada mzdy za nevyčerpanú dovolenku vo výške 18.897 Sk. Rozsudok tunajšieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 23.1.2008 potom, čo bol tento rozsudok potvrdený rozsudkom Krajského súdu Košice /mimo výroku o trovách konania/.

Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 11C 17/2003 rozhodol súd dňa 15.3.2010 vo veci žalobkyne V. W. proti žalovanému Lajmex Slovakia Trading s.r.o. o zaplataenie 4.993 € s prísl. a o vzájomnom návrhu žalovaného o zaplataenie 5.420 € s prísl. tak, že zastavil konanie o sumu 86 €. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyňi 4. 906 € s 13 % úrokom od 1.1.2003 do zaplataenia, stravné vo výške 281,19 € od 1.1.2002 do zaplataenia, stravné vo výške 296,60 € od 1.1.2003 do zaplat. , 331,10 € od 1.1.2001, 331,10 € od 1.1.2002, 331 € od 1.1.2003. Súd protinávrh žalovaného ktorým žiadal aby súd zaviazal žalobkyňu zaplatiť mu 5.420 € s príslušenstvom, keďže žalobkyňa preberala neoprávnene za svojho bývalého manžela V. W. mzdu za roky 12001 a 2002, k čomu bol žalovaný zaviazaný zaplatiť v konaní 1C 34/2003 V. W., zamietol. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala zaplataenia sumy 4.933 € ktorá predstavuje titulom rozdielu na nevyplatenej mzde za obdobie od 1.1.2001 do 31.12.2002 v sume 3.336 €, ako aj za nevyplatené stravné za roky 2001 a 2002 sumu 683,53 € a nevyplatenú náhradu za nevyčerpanú dovolenku za obdobie 2000, 2001, 2002 vo výške 974,41 €. Rozsudok do rozhodnutia súdu v tomto konaní nenadobudol právoplatnosť, nachádzal sa na Krajskom súde v Košiciach v dôsledku podaného odvolania.

Ku skutku v bode 2. /podľa obžaloby/ týkajúceho sa spoločnosti Limea s.r.o. boli predložené listinné dôkazy:

- kúpna zmluva uzatvorená medzi predávajúcim: Lajmex Slovakia Trading spol. s.r.o. Levočská 3013/50 Poprad- Spišská Sobota, zastúpená konateľom Q. R. a kupujúcim Limea s.r.o. Osloboditeľov Spišská

Teplica, zastúpená W. K., W.Y. K., konateľmi, s obsahom - predávajúci je výlučným vlastníkom vecí uvedených v zozname ktorý ako príloha č. 1 tvorí nedeliteľnú súčasť zmluvy. Predávajúci veci uvedené v zozname predáva kupujúcemu do jeho vlastníctva za ceny, ktoré sú uvedené pre tej, ktorej veci. Spolu predáva za dohodnutú kúpnu cenu 300.000 Sk bez DPH. Kupujúci zaplatí kúpnu cenu vo výške 369.000 Sk vrátane DPH predávajúcemu do 15.1.2003. Kupujúci potvrdzuje že uvedené veci v čl. I zmluvy prevzal pri podpísaní zmluvy. Zmluva bola podpísaná v Poprade 30.12.2002 konateľmi spoločností.

- kópia pracovnej zmluvy uzatvorenej zamestnávateľom Limea s.r.o. a zamestnancom W. V. dňa 1.1.2003 vo funkcii vedúca skladu,

- kópia dohody o hmotnej zodpovednosti uzatvorenej medzi spoločnosťou Limea s.r.o. a W. V. dňa 2. 1. 2003 ktorou prevzala sklad ovocia a zeleniny, aj hodnoty, ktoré prevezme v súvislosti s vykonávaním svojej práce.

- výpis z obchodného registra spoločnosti Limea s.r.o. spoločníkov a konateľov W. K. P. W. K. s dňom zápisu 26.4.2000,

- splnomocnenie konateľov spoločnosti Limea na právne úkony súvisiace s činnosťou spoločnosti pre splnomocnenca M. K., udelené dňa 19.12.2002 na dobu neurčitú.

- 3 listy /čl.43-45 v spise/ s názvom „Stav skladu č. 1 dňa 28.2.2003“ v závere s údajom celková hodnota materiálu v nákupných cenách - s nečitateľným údajom,

- čl.46 - ako fyzická inventúra - s údajom chýbajúci tovar 3642,72, nadbytočný tovar 9929,96, celkom stav inventúra 6267,24, v dolnej časti mená W. V., W. V., K. M. K. W., K. V., K. W. - pri každom z nich nečitateľné podpisy,

- čl.47-49 v spisovom materiály, ako fotokópie troch strán s označením Limea s.r.o. - výpis inventúry dňa 15.5.2003 s číselnými údajmi váhy, ceny v závere s celkovou hodnotou materiálu na zostave - 25.124,63, s menami a podpismi ako na čl. 46,

- kópia na troch listoch s označením ako zošit - odovzdané tržby - s uvedením dátumov jednotlivých dní od 3.1.2003 do 2.5.2003, pri každom uvedená rôzna suma s označením - „odovzdal“ - nečitateľné podpisy, ako aj - „prevzal“ - s nečitateľnými podpismi.

- kópie výkazov denných obrátov za mesiace január - apríl 2003.

Uvedeným dokazovaním mal súd jednoznačne preukázať to, že obžalovaná v čase od 22.10.1998 do 31.12.2002 pracovala v spoločnosti Lajmex Slovakia Trading spol s.r.o. ako vedúca skladu a v spoločnosti Limea s.r.o. od 1.1.2003 do 15.5.2003 ako vedúca skladu s podpísanými dohodami o hmotnej zodpovednosti za zverené hodnoty. Obžalovaná pokračovala po ukončení práce vo firme Lajmex nadväzne a súvisle bez prerušenia vo firme Limea a to spočiatku aj v tých istých priestoroch. Pracovnú zmluvu uzatvorila so spoločnosťou Limea dňom 1.1.2003 a ako sa vyjadril sám svedok a konateľ spoločnosti Lajmex Q. R., práve za základe jeho odporúčania, keďže sa poznal s otcom konateľa spoločnosti Limea a pretože pokračovala v práci v inej spoločnosti, nedostala od nich ani odstupné. V tejto časti zdôvodnenia sa bude súd zaoberať so skutkom podľa obžaloby v bode 1/, podľa ktorého mala obžalovaná v čase od 1.1.2001 do 31.12.2002 si ponechať tržby z odpredaného tovaru vo výške 636.240,30 Sk. Jednotlivé časti nárokov, jednak podľa „uznaní dlhov“ podpísaných obžalovanou ako aj z výpovede samotnou obžalovanou, ako aj konateľa spoločnosti na hlavnom pojednávaní vyplynul záver, že obžalovaná za obdobie od 27.11.2002 do 27.12.2002 neodviedla prijaté denné tržby v celkovej výške 396.705,70 Sk.

Okrem toho na základe uznania dlhu z 3.2.2003, ktoré nároky obžalovaná popiera, mala zámerne skrátiť tržby cez ambulantný predaj za obdobie roku 2001 a 2002 /podľa prílohy od 15.1.2002 do 27.12.2002/ v sume 93.800 Sk, schodok za odobratý tovar podľa fa č. 1254 vo výške 86.892,70 Sk, neoprávnenými telefonickými hovormi vznikla škoda v roku 2003 /obžalovaná tam pracovala len do konca roku 2002/ vo výške 37.030 Sk a posledný nárok spočíval v neodvedení platby za fa č. 1129 vo výške 2.467 Sk. Z takto uvádzaných jednotlivých súm, ktoré si mala obžalovaná prisvojiť, jednoznačne dôkazy nasvedčujú len tej časti, ktorá zodpovedá neodvedeným tržbám za obdobie od 27.11.2002 do 27.12.2002 v celkovej sume 396.705,70 Sk, ktorú si obžalovaná ponechala z tržieb, podľa jej tvrdení na základe predchádzajúceho súhlasu konateľa spoločnosti Q. R., ako nevyplatené mzdy, náhrady za nevyčerpanú dovolenku a iné nároky, ktoré neboli jej a jej vtedy manželovi V. W. vyplatené, ktorú skutočnosť však konateľ tejto spoločnosti ako svedok, poprel. Ohľadom tejto sumy prebehlo na tunajšom súde v konaní 6C 21/03 občianske súdne konanie, na základe ktorého bola V. W.K. zaviazaná zaplatiť spoločnosti Lajmex Slovakia Trading spol. s.r.o. sumu 396,705,70 Sk s prísl. titulom neodovzdané tržby ako pracovníčka s podpísanou hmotnou zodpovednosťou. V uvedenom konaní síce V. W. nevzniesla protinávrh o vyplatenie mzdových nárokov, ale aj v rámci toho konania sa bránila tým, že tak konala

na základe toho, že jej a bývalému manželovi neboli vyplácané mzdy v plnej výške a to so súhlasom konateľa spoločnosti. K tomu súd poznamenáva, že v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 1C 34/2003 súd rozhodol právoplatne o nároku V. W. voči spoločnosti Lajmex o nevyplatenú mzdu za roky 2001 a 2002 ako aj ďalšie nároky z pracovného pomeru tak, že V. W. ako žalobca bol v konaní úspešný, teda boli mu priznané nároky z nevyplatennej mzdy, náhrady za stravné a nevyplatená mzda za nevyčerpanú dovolenku vo výške spolu 182.873,10 Sk od spoločnosti Lajmex. Rovnako aj obžalovaná ako žalobkyňa sa v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 11C 17/2003 domáhala o zaplatenie nevyplatennej mzdy ako aj ďalších nárokov vyplývajúcich z pracovnej zmluvy, pričom súd doposiaľ nie právoplatne, priznal V. W. náhradu za nevyplatenú mzdu za obdobie rokov od 1.1.2001 do 31.12.2002, náhradu za nevyplatené stravné za roky 2001-2002 a náhradu za nevyčerpanú dovolenku za roky 2000-2002, všetko spolu vo výške 4.906 € /147.798,15 Sk/s prísl. Z takto vykonaných dôkazov vyplynulo, že tvrdenie obžalovanej o nevyplatených jej nárokoch a jej bývalému manželovi počas uvedeného obdobia sa javí ako pravdivé, avšak na druhej strane nebolo jednoznačne preukázané, že obžalovaná si uvedené finančné prostriedky ponechala na vysporiadanie nárokov voči spoločnosti Lajmex, v zmysle predchádzajúcej dohody s konateľom spoločnosti pánom R.. Na druhej strane je nelogický postup konateľa spoločnosti Lajmex pána R. v tom, že ako sám uviedol, odporučil na prijatie do pracovného pomeru obžalovanú a jej manžela po skončení pracovného pomeru u neho do spoločnosti Limea pretože poznal sa s otcom konateľa spoločnosti, kde obžalovaná a V. W. aj pokračovali v práci rovnakého druhu podľa zmluvy od 1.1.2003, hoci už 30.12.2002 vedel, že obžalovaná zámerne neodvádzala denné tržby v celkovej hodnote 396.705,70 Sk /keďže je tak uvedené v uznaní dlhu/, čo je nelogické v tom, žeby bol odporučil takého pracovníka, ktorý neodvádzal tržby v jeho spoločnosti, aby bol zamestnaný v spoločnosti jeho známeho.

Rovnako vzbudzuje pochybnosť tvrdenie svedka R. v tom, že obžalovaná neodvádzala tržby bez toho aby sa tak s ňou dohodol, pretože je nelogické, keďže neodviedla tržbu v 25 prípadoch, resp. dňoch odo dňa 27.11.2002 do 27.12.2002, teda neodviedla vôbec tržbu za tieto dni z odpredaja, žeby to nebolo zistiteľné a skôr riešené spoločnosťou Lajmex. Keďže bolo preukázané aj samotnou výpoveďou obžalovanej, že finančné prostriedky v sume 396.705,70 Sk, prepočtom rovnajúc sa sume 13.168,22 €, prijaté ako tržba z predaja tovaru, si ponechala ako náhradu na uspokojenie svojich nárokov vo vzťahu k spoločnosti, avšak ako osoba s podpísanou dohodou o hmotnej zodpovednosti, bola povinná finančné prostriedky vyúčtovať a nemohla si svoje právo vykonať sama takto uvedeným spôsobom, takýmto konaním obžalovaná tým, že si prisvojila cudziu vec ktorá jej bola zverená, naplnila skutkovú podstatu trestného činu sprenevery podľa § 248 ods.1, 3 Tr. zák.č. 140/1961 Z.z. účinného do 31.12.2005, teda trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, pričom použitie aktuálne platného trestného zákona za takéto konanie by nebolo pre obžalovanú priaznivejšie. Obžalovaná takýmto konaním spočívajúcim v tom, že si prisvojila cudziu vec a spôsobilá tak na cudzom majetku väčšiu škodu / rovnajúcu sa od 15.10.2005 sume najmenej od 138.000 Sk - 690.000 Sk/, naplnila skutkovú podstatu trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1,3 Tr.zákona po subjektívnej i objektívnej stránke, konajúc hoc aj v nepriamom úmysle v zmysle § 4 písm.b/ Tr. zák. a porušila tak záujem chránený trestným zákonom, ktorým je ochrana majetku fyzických či právnických osôb.

Vo zvyšnej časti vyčíslenej škody, ktorú mala spôsobiť obžalovaná firme Lajmex Slovakia Trading, a ktorá bola pojatá do konania v rámci skutku v bode 1/ obžaloby tým, že si prisvojila finančné prostriedky až do sumy 636.240,30 Sk, súd nemal jednoznačne a nespochybniteľne preukázané, že obžalovaná si uvádzané finančné prostriedky prisvojila tak, ako sú špecifikované poškodenou stranou a to - sumu 93.800,65 Sk ako krátené a neodvedené tržby z ambulantného predaja podľa prílohy č. 1 k uznaní dlhu zo dňa 3.2.2003, špecifikované podľa jednotlivých mesiacov a to od 15.1.2002 do 27.12.2002, pričom podľa znaleckého posudku vyplynulo, že uzávierka registračnej pokladnica sa robila denne, mesačne a ročne, takže bolo by to zistiteľné, pokiaľ by si bola tieto finančné prostriedky obžalovaná nechávala v uvedených dňoch. Pokiaľ sa týka nárokov označovaných ako tzv. „fiktívne faktúry“ z odberov tovarov a to č. 1258 z odberu na sumu 56.053 Sk, č. 1129 na sumu 36.341,10 Sk, č. 1311 na sumu 30.831,90 Sk, č. 1115 na sumu 48.783,50 a č. 1209 na sumu 62.011,60 Sk nemožno ich hodnotiť ako fiktívne faktúry, pretože tieto boli predložené riadne spoločnosti, firma ich mala evidované v účtovníctve a záúčtované do výnosov s rozúčtovaním na daň z pridanej hodnoty, pričom výnosy sú uvedené v účtovnej závierke za roky 2001 a 2002 a bola z nich zaplatená daň z príjmov právnických osôb, čo vyplynulo zo znaleckého posudku J.. R., pričom nejednalo sa o neuhradené faktúry v plnej výške, ale len ich neuhradené časti v celkovej sume 151.736,20 Sk, pričom

podľa príjmových dokladov o úhradách za tieto faktúry je zrejmé, že tieto doklady boli predložené do účtovníctva a zrealizované, čomu nasvedčujú podpisy na nich zo strany zodpovedných pracovníkov spoločnosti. Teda spoločnosť o týchto faktúrach mala vedomosť, pretože ich mala zaevidované v knihe vyšších faktúr a prijímala úhrady z nich, resp. časti úhrad na základe predložených príjmových dokladov, a neuhradené zvyšky z faktúr napokon boli spoločnosťou aj uplatnené v konaniach na tunajšom súde a v troch prípadoch týkajúc sa odberateľa P. B. P. P. A. súd aj právoplatne rozhodol vydaním platobného rozkazu. Pokiaľ aj jednotlivé osoby ako odberatelia tovaru v tomto konaní uvádzali, že tovar neodobrali, je nevysvetliteľné akým spôsobom sa dostali na faktúry ich pečiatky ako odberateľov a podpisy, pretože obžalovaná s ich pečiatkami nedisponovala a okrem toho pokiaľ by tomu nebolo tak, boli by sa bránili aj v občianskom súdnom konaní a ich tvrdenia prečo tak nekonali sú nevhodnoverne zdôvodniteľné. Pokiaľ sa týka faktúry č. 1254 na sumu 86.892,70 na odberateľa P. B., táto neobsahuje pečiatky ani dodávateľa ani odberateľa, ani podpisy, jedná sa len o počítačovo vyhotovenú faktúru, ktorá nemala predpísané náležitosti riadnej faktúry a obžalovaná poprela, žeby takúto listinu bola vyhotovila ona a žeby bolo možné konštatovať, že si prisvojila hodnotu tam fakturovaného tovaru a napokon takáto faktúra ani nebola zaevidovaná v knihe vyšších faktúr. K nepreukázaniu konania obžalovanej vo vzťahu k týmto vyčísleným položkám je potrebné uviesť aj zistenia znalkyne J. R., ktorá uviedla, že pri zisťovaní neodvedenej tržby za rok 2002 vychádzala zo zošita tržieb predložený spoločnosťou Lajmex v občianskoprávnom konaní ktorý je s označením „slohová práca“ od 2.4.2001, ktorý má nedostatky spočívajúce v tom, že nie sú tam uvedené dátumy, len občas, bez uvedenia roka, sú tam uvádzané sumy, z čoho nie je jasné či ide o prevzatie finančnej hotovosti, alebo jej odovzdanie, pričom keďže tzv. kniha tržieb neobsahuje analýzu z akých finančných hodnôt sa obraty nasčítavali, preto znalkyňa tento podklad nemohla prijať ako vierohodný a použiteľný. Pokladničná hotovosť nebola vo firme nikdy inventarizovaná, inventarizoval sa len mesačne tovar a aj takúto kontrolu vykonával len jeden z firmy /mali byť dvaja/, inventúru pokladnice nerobili, čo sa má robiť štyrikrát do roka. Teda nekonali v zmysle zákona o účtovníctve, ani opatrenia o podvojnóm účtovníctve v tom, že nevystavovali doklady o odovzdaní tržby a prijatí tržby, teda výdavkové a príjmové pokladničné doklady a realizovali to len zošitom nazvaným pokladničná kniha, ktorý bol písaný ručne a ten kto preberal peniaze, nekontroloval s obrátmi z registračnej pokladnice. Pokiaľ by mala brať do úvahy spomínaný zošit, bolo by ho potrebné doplniť o dátumy k jednotlivým položkám odvodu finančných prostriedkov a porovnať to s registračnou pokladnicou, čím by bolo možné zistiť, že schodok pri neodovzdaní hotovosti z tržieb sa zníži, môže sa vynulovať, resp. môže byť aj prebytok. Bez ohľadu nato, že obžalovaná podpísala uznanie dlhu dňa 3.2.2003, ktorý sa týkal uvedených položiek a to za okolností aké uvádzala, nebolo iným spôsobom a to ani nepriamymi dôkazmi preukázané, žeby si hodnoty tržieb z predaja tovaru, alebo tovar bola obžalovaná prisvojila. K spomínanému uznaniu dlhu obžalovanou je potrebné podotknúť aj jej uznanie v časti, kde uvádza že jej neoprávnenými súkromnými hovormi z telefónnej stanice vznikla spoločnosti škoda 37.030 Sk /zrejme nesprávne uvedený rok 2003, pretože tam už vtedy nepracovala/, nebolo preukázané akým spôsobom spoločnosť túto škodu vyčíslila, resp. akých konkrétnych hovorov sa to týkalo, lebo zrejme obžalovaná mohla využívať telefón aj pracovne, avšak aj bez ohľadu nato, obžalovaná aj v tejto časti uznanie dlhu podpísala. Vzhľadom na takto uvádzané zistenia a skutočnosti, súd neuznal obžalovanú vinnou aj z takto vyčíslenej škody, ktorú mala obžalovaná spôsobiť prisvojením si vecí týkajúce sa hodnoty nad sumu 396.715,70 Sk, pretože ako už súd vyššie uviedol, nemal jednoznačne a nespochybiteľne preukázané konanie obžalovanej v súvislosti so spáchaním aj tohto konania a preto v tejto časti skutku vo vzťahu k poškodenej spoločnosti Lajmex Slovakia Trading. s.r.o., obžalovanú neuznal vinnou.

Pri ukladaní trestu obžalovanej za konanie pre ktoré ju súd uznal vinným z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1,3 Tr. zákona, súd prihliadol na osobu obžalovanej, okolnosti súvisiace so spáchaním skutku a obdobie ktoré od jeho spáchania uplynulo. Keďže obžalovaná nebola doposiaľ súdne potrestaná, ako to vyplynulo z odpisu registra trestov, žila do spáchania skutku, ako aj doposiaľ riadnym životom, je zárobkovo činná, pracuje v zahraničí, súd prihliadol aj na túto skutočnosť pri ukladaní výmery a druhu trestu obžalovanej. Obžalovanej bol ukladaný trest v zmysle trestnej sadzby uvedenej v § 248 ods. 3 Tr. zák. a to pri treste odňatia slobody jeden až päť rokov s prihliadnutím na tú skutočnosť, aká doba uplynula od jeho spáchania a tak uložil obžalovanej trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby a to v trvaní 6. mesiacov za použitia článku 6. ods. 1/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 3,5 a 8, týkajúci sa tej časti, že každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom. Predpokladajúc už na uvedené skutočnosti súd konštatuje, že účel trestu možno u obžalovanej dosiahnuť i bez výkonu trestu odňatia slobody, výkon trestu jej odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní jedného roka. Pokiaľ

prokurátor navrhol uložiť obžalovanej aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu hmotne zodpovednej pracovníčky, súd má zato, že tento trest vzhľadom na dobu ktorá uplynula od spáchania skutku nie je už potrebné ukladať popri uloženom treste odňatia slobody, pretože v rámci represívneho účinku a pôsobenia na obžalovanú aby žila riadnym spôsobom života, postačuje takto uložený trest.

Ku skutku podľa obžaloby pod bodom 2/ týkajúci sa spoločnosti Limea s.r.o. ktorým sa kladie obžalovanej za vinu, že v čase od 1.1.2003 do 15.5.2003 ako hmotne zodpovedná pracovníčka si ponechala a neodviedla tržby za odpredaný tovar vo výške 285.997,50 Sk, súd uvádza nasledovné: znaleckým posudkom znalkyne J. R. bolo zistené, že v mesiaci január 2003 bol výkaz príjmov spolu 490.488,63 Sk, odovzdaná tržba podľa knihy „zošit“ bola 349.050 Sk, s odpočítaním odpadu - 7.903,80 Sk bol rozdiel v odovzdanej tržbe v pokladnici 133.534,63 Sk, v mesiaci február boli denné obraty 316.454,77 Sk, odovzdaná tržba 199.868 Sk, odpočítaný odpad 9.508,70, chybné faktúry - 22.945,70, rozdiel predstavuje 84.132,37 Sk, v mesiaci marec 2003 výkaz denných obrátov 251.582,30 Sk, odovzdaná tržba podľa zošita 239.229,10 Sk, odpad - 8.638,90 Sk, rozdiel je 3.714,30 Sk, apríl 2003 je výkaz denných obrátov 252.439,55 Sk, odovzdaná tržba 250.535 Sk, - odpad 8.008,20 Sk, čím vznikol prebytok 6.103,65 Sk, v mesiaci máj denné obraty 115.671,32 Sk, odovzdaná tržba podľa zošita 111.715,90 Sk. teda do 15.5.2003 bol prebytok 3.000,58 Sk, takto po odpočítaní prebytkov schodok predstavuje sumu 185.597,42 Sk / nie 285.997,50 Sk vyčíslené v obžalobe/. Teda vychádzajúc z týchto zistení pokiaľ by súd mal uznať obžalovanú vinnou, musel by konštatovať, že si prisvojila finančné čiastky v obdobiach mesiaca január - marec 2003 v presných výškach a to len v mesiacoch a sumách január - 133.534,63 Sk, február - 84.132,37 Sk, marec - 3.714,30 Sk, čiže obžalovaná za jednotlivé mesiace si mala prisvojiť presne takto uvedené čiastky, no na druhej strane v mesiaci apríl 2003 bol vykázaný prebytok 6.103,65 Sk a v mesiaci máj prebytok 3.000,58 Sk. Je nepochybné že vznikol tejto spoločnosti schodok vo výške 185.597.42 Sk, ale nebolo preukázané obžalovanej, že počas uvedených mesiacov si prisvojila sumy rovnajúce sa chýbajúcim finančným prostriedkom a to ako hmotne zodpovedná pracovníčka. Okrem toho pokiaľ by sa malo klásť za vinu obžalovanej, že si prisvojila chýbajúce finančné prostriedky, nevedno ako by potom malo byť konštatované, k vzniknutému prebytku za obdobie dvoch mesiacov, ako tento vznikol, či tak, že obžalovaná tam vložila svoje finančné prostriedky? Obžalovaná k odovzdávaniu tržby z odpredaja uviedla, že to bolo to tak, že odovzdávala hotové peniaze za tovar denne M. K., pokiaľ on tam nebol tak ich odovzdala pani K., čo napokon títo ako svedkovia aj potvrdili. Na pracovisku jej vypomáhala aj pani K., ktorá ako sama uviedla, že preberala každý deň peniaze, okrem tých čo zobral jej manžel. Túto skutočnosť M. K. aj ako svedok potvrdil, že aj on preberal tržby každý deň, o čom podpísal doklad, tržbu neodovzdal nikomu, lebo išiel kúpiť iný tovar, resp. dal peniaze na účet, alebo na mzdy, odvody, náklady na prevádzku, a to sa všetko vyplácalo z tržieb ktoré preberal on.

Vzhľadom na takto uvedené skutočnosti, keďže nebolo žiadnym dôkazom preukázané, že si obžalovaná prisvojila finančné prostriedky spoločnosti Limea s.r.o. ako hmotne zodpovedná pracovníčka, vykonávajúca prácu ako vedúca skladu ovocia a zeleniny v období od 1.1.2003 do 15.5.2003, súd s poukázaním na názor Krajského súdu v Košiciach vyjadrený v zrušujúcom uznesení k tejto časti konania, obžalovanú spod obžaloby v zmysle § 226 písm. c/ Tr. por. oslobodil, pretože nebolo dokázané že skutok spáchala obžalovaná /oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu tunajšieho súdu, ktorým bol tento skutok ako pokračujúci útok, vypustený/.

Pokiaľ sa týka náhrady škody, spôsobenej obžalovanou v súvislosti so skutkom, z ktorého ju súd uznal vinnou, keďže v konaní tunajšieho súdu sp., zn. 6C 21/03, ktoré už bolo odcitované, bola obžalovaná zaviazaná zaplatiť spoločnosti Lajmex Slovakia Trading. spol. s.r.o. náhradu škody vo výške 396.705,70 Sk a v tomto konaní ju súd neuznal vinnou zo spôsobenia škody nad tento už priznaný nárok, odkázal v zmysle § 229 ods. 1 Tr. por. poškodenú stranu s nárokom na náhradu škody na konanie o občianskoprávných veciach, pretože pre pozitívne rozhodnutie súd v tomto konaní podklad nemal.

Vo vzťahu k poškodenej spoločnosti Limea s.r.o. Spišská Teplica a nároku na náhradu spôsobenej škody, súd keďže obžalovanú spod obžaloby z tohto skutku oslobodil, o nároku poškodenej strany rozhodol v zmysle § 229 ods. 3 Tr. por. a túto poškodenú stranu odkázal na konanie o občianskoprávných veciach.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 8 dní od jeho

doručenia na tunajší súd.